

IZ NAŠIH KRAJEV

Šentjernejske novice

Zbirka za poplavljence je desegla 48.000 dinarjev. Tako je med ostalim Kartuzija Pleterje darovalo 10.000, pionirji pa 7.800 dinarjev.

Strela je v minulem tednu tudi pri nas vžigala na več krajinah: v Dol. Stari vasi je zgorel kozolec dvojnik Francu Lizarju, pri Fabjančicu v Dol. Maruhovcu pa strela udarila dobesedno v jasnega, ko je sijalo sonce, vendar ni povzročila večje škode. V Praprečah je zgorel kozolec Alojzije Vratača; začel je goreti tudi velik kozolec pri Žužkovih v Gor. Gradišču, toda Hudajova fantasta spalezala nanj in ogenj zadušila. V Vrhpolju je strela

v več hišah poškodovala električne naprave. Upamo, da ga vreme ne bo lomilo tudi 18. julija, ko bodo naše slavne konjske dirke.

Solski potuk je zaključila prav lepa akademija v naši dvorani. Zlasti so ugajale televadne toinke, ki so jih bili nastudirali Alojz Kikelj, Vanda Petrič in Olga Saje. Otoški vrtec se je tudi postavil z dvema nastopoma. Pograjati pa moramo brezbrinost nekaterih staršev, ki ne pokažejo nobenega zanimanja za nastop svojih otrok. In kako so otroci veseli in ponosni, če jih vidi jodi tudi starší!

To in ono iz Metlike

Ljudska univerza v Metliki je pred nedavnim organizirala predavanje o pomenu etnografije. Predavanje, ki ga je imel ravnatelj Etnografskega muzeja Boris Orel, so spremljale zanimive sklopitne slike. Po predavanju so v polni dvorani vrteli tudi film »Pomlad v Beli krajini«.

Ob zaključku šolskega leta je bila v Metliki lepa in uspešna razstava učencev osnovne šole in gimnazije. Med lepimi ročnimi deli in raznim predmeti običaj ře je vzbujala posebno pozornost razstava zdravstvene sekcije na gimnaziji, ki je pokazala skrb za higieno in zdravje učencev. Prizadetvini vzgojiteljem gre vse priznanje. Razstava si je ogledalo mnogo prebivalcev

Prvo polletje 1954 je minilo in če še niste poravnali zapadle naročnine, jo posljite še danes! S tem si po daljšajo tudi brezplačno nezgodno zavarovanje.

UPRAVA LISTA

Turistične takse v Črnomlju

Na osnovi III. člena Uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisuje izmenje in prometni davek (Uradni list FLRJ štev. 19-33) in na osnovi 50. člena 2. točke in 79. člena Zakona o občinskih odborih (Uradni list LRS štev. 19-52), iz daja ljudski odbor mestne občine Črnomelj.

O DLOK

O PLACEVANJU TURISTIČNIH TAKS V MESTU ČRНОМЕЛЈУ

I. člen

Gostinstva podjetja, organizacijske in zasebniki, ki proti platični oddajajo prenosiča, pobirajo od oseb, ki se mudijo v mestu Črnomelj kot turisti, turistično takso:

1. V glavnem sezoni od postelje dnevno 20 din.

2. V predsezoni in posezoni od postelje dnevno 10 din.

Pobrano turistično takso morajo plačati ljudskemu odboru mestne občine Črnomelj vsi, ki so za to pooblaščeni, da jo pobirajo, vsak mesec do 15. v mesecu.

II. člen

Za turista se smatra vsakdo, ki nima v mestu Črnomelj stalnega

bivališča in da prenovečuje v mestu vsaj enkrat. Turistično takso plača tudi vsak turist, pa naj prenovečuje v državnem, zadružnem ali privatnem podjetju, oz. v privatni hiši, ki oddaja prenoveč.

III. člen

Plačila takso se uporablja občine, ki jih kot svoje zavarovanje posilja na zdravljenje Zavod za socialno zavarovanje in invalidi, ki prihaja na zdravljenje na območju mestne občine.

Ljudski odbor mestne občine Črnomelj lahko dovoli še druge oprostitive in olajšave v placevanju turističnih taks. Natančnejše predpise o tem izda ljudski odbor mestne občine Črnomelj s posebno odredbo.

IV. člen

Turistična taksa se pobira v korist ljudskega odbora mestne občine Črnomelj in se uporablja za komunalne in turistične gradivte v mejih 5. člena Uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisuje takso in pravilno daje.

V. člen

Ta odlok velja od dneva, ko je objavljen na krajnovo občajen način.

Smrt fašizmu — svobodo narodu! Črnomelj, dne 12. maja 1954

Stev. 227-4-54

Predsednik LO MO: Janez Klobutár, L.R.

Pokvarjen

PISALNI ALI ŠIVALNI STROJ

vam poceni in hitro popravi priznana delavnica

FINOMIEHANIKA

URBAS LUDVIK, NOVO MESTO

Titov trg 6 — telefon 58

Popravlja tudi računske stroje, registrirne blagajne in naliniva peresa.

RAZPIS

Kmetijsko-gospodinska šola Građane v Beli krajini bo imela v šolskem letu 1954-55 prvi kmetijski redne zimske kmetijske šole od 15. oktobra do 31. marca za kmetijsko formo in posebej celotno kmetijsko-gospodinsko šolo za kmetijsko dekleto.

Namen šole je dati gojencom in gojenkam potrebno teoretično in praktično izobrazbo iz kmetijskega področja.

Pogoj za sprejem v šolo so:

Popolna osnovnošolska izobrazba in dovoljno kmetijska praka (na domu).

Start od 15. let naprej.

Mestna uprava izvedralinama znada 3.000 — din. Vojnini srotom, članom večjih drušin, dolžni Okrajski judski odbor Črnomelj popust.

Lastnorodno spisan pridrži za sprejem je treba predložiti našem dokumente:

1. Lastnorodno spisan kratak življenjepis;

2. Zadnje šolsko spričevalo;

3. Rojstni list;

4. Zdravniško spričevalo;

5. Potrdilo o vpisu v volilni kmetijski;

6. Obvezni stavki all ustanci načrtev.

Prednjo s prilogom je treba oddati, oziroma nasloviti na Kmetijsko-gospodinsko šolo Građane v Belli krajini do 30. avgusta 1954.

O pričetku šolskega leta bodo sprejeti gojenči in gojenke pravčasno obveščeni.

Uprava šole

Gibanje prebivalstva v Novem mestu

Pretekli teden je bilo rojenih 8 deklek in 10 dečkov. — Porodila sta: Mojstrov Božidar, mizarski pomočnik iz Tomajice vas, in Berkopec Odilia, načrtenka iz Črnomelja pri Semču. — Cestitamo.

Umrla sta: Miškar Ivan, elektrotehnik v pokolu, 59 let iz Maribora. Ročever Jožef, delavec, 15 let iz Žabukova.

Nedavno velikim težavam z motorimi vozili in sredstvami novošolske avtomoto društvo uspešno izpolnjuje svojo osnovno nalogu — vagono mladih Žožerjev in vozeče motorne vozil.

Nedavno velikim težavam z motorimi vozili in sredstvami novošolske avtomoto društvo uspešno izpolnjuje svojo osnovno nalogu — vagono mladih Žožerjev in vozeče motorne vozil.

Načrteni teden so rodile: Zagor Klara iz Ločne — dečka: Raguz Marija iz Loke pri Črnomelu — deček; Gabrovček Pola iz Starjega loga pri Kočevju — dečka; Zagor Marija iz Dol. Kartejeva — deček; Uhan Milena iz Rodin pri Trebnjem — dečka: Baća Dragica iz Cerovca pri Semču — dečka: Butalo Pepe iz Kančajice pri Črnomelu — dečka; Slobodnik Ana iz Metlike — dečka; Macele Ivanka pri Gradacu — dečka; Puščar Ivana pri Črnomelu — dečka; Melanija iz Novembra — dečka; Župan Jožeta iz Dravograd — deček; Župan Jožeta iz Črnomelja pri Novem mestu — dečka: Vidmar Matilda iz Črnomelja pri Novem mestu — dečka: Selak Marija iz Dobova pri Otočcu — dečka: Bobič Mara iz Domžal — dečka. — Cestitamo

Na podlagi 90. člena Uredbe o ustanavljanju podjetij in obrtvov (Uradni list FLRJ štev. 51-42-33) razpisuje komisija za razpis LO MO Novo mesto

MESTE direktorja

za Trgovsko podjetje mesečne stroje — ZARJA Novo mesto. Pogoj: Fakultetska izobrazba z 15-letno prakso ali srednja šola s 15-letno prakso v finančno komercialni službi.

Kolegovani prošči je treba privoliti strokovni in osebni življepis, dokazila o šolski in storovni izobrazbi ter o poteku do sedanega službovanja.

Proščeno je treba vložiti do 5. julija 1954 na Tajništvo LO MO Novo mesto.

R A Z P I S

Načrteni teden so rodile: Zagor Klara iz Ločne — dečka: Raguz Marija iz Loke pri Črnomelu — deček; Gabrovček Pola iz Starjega loga pri Kočevju — dečka; Zagor Marija iz Dol. Kartejeva — deček; Uhan Milena iz Rodin pri Trebnjem — dečka: Baća Dragica iz Cerovca pri Semču — dečka: Butalo Pepe iz Kančajice pri Črnomelu — dečka; Slobodnik Ana iz Metlike — dečka; Macele Ivanka pri Gradacu — dečka; Puščar Ivana pri Črnomelu — dečka; Melanija iz Novembra — dečka; Župan Jožeta iz Dravograd — deček; Župan Jožeta iz Črnomelja pri Novem mestu — dečka: Vidmar Matilda iz Črnomelja pri Novem mestu — dečka: Vidmar Matilda iz Črnomelja pri Novem mestu — dečka: Selak Marija iz Dobova pri Otočcu — dečka: Bobič Mara iz Domžal — dečka. — Cestitamo

Uprava šole

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

pri MESTNI HRLJANICI v Novem mestu, in imo Številko

616-H-T-24

da je naš tekoči račun

Jovo Gallč:

Pred 22. julijem 1954

Izspominov na Belokranjski odred

Zgodnjine spomladi leta 1942 sem bil v Gorjanski četji. Prisel sem z njo iz vasi Rdeči kamen na Kočevskem, kjer smo se zbrali iz vse Dolenjske ter ustavljali partizanske čete, ki so od tu šle na vse strani, da tolčajo soražnika in organizirajo ljudstvo v OF.

V Gorjanski četji sem ostal dobrih 14 dni. Ceta je hitro rasla in dobila nalog, da ustanovi iz svojih partizanov novo četo in jo pošle v Belo krajino. Dodelili so me tudi: četi in postavili za polit. komisarja. Težko sem se poslovil od tovarishev, ki so ostali v Gorjancih, saj je bilo med nami že skovalo krepko bojno tovarištvo v dveh akcijah z Italijani: v borbi za Žužemberk pri Miklavžu.

Med belokranjskim ljudstvom

Pomlad se ju še boječe razvelata, ko smo šli čez Gorjance v Belo krajino. Trdinov vrh se je bleščal v zadnjem snegu, kot bi bil pokrit tisoč zrcali. Temni, stari gozdovi pa so željno pili novo sonce. Na obronkih onkrat gorjanskega vrha smo privči zagledali pred seboj Belo krajino, že polno pomladni v zelenju.

Prve stike z dobrim in poštним belokranjskim ljudstvom

streljali na nekoga partizana, ki se je mudil v Jugorjih. Zato smo počakali v gozdu in šli v vas šele zvečer. Zaradi varnosti smo vas dobro zastražili, nato pa šli na sestank na Bačovnicu, na katerem smo vaščanom Jugorju in Sel pojasnili, da smo partizani in smo prisliti v Belo krajino zato, da organiziramo borbo proti okupatorju, ki mora biti enotna v vseh predelih naše ljubljene domovine. Že prvi večer smo se pogovorili o vseh stvari: postavili smo vaške zaupnike in obveščevalce in poslej ostali z vaščani nerezdržljivi prijatelji. Vaščani so nas nahraniли in dali vsa potrebita obvestila. Sami so se ponudili, da bodo imeli na hribu stalno stražo ter nam, sproti poročali o premikih Italijanov in o vseh ostalih stvari.

Na tem sestanku smo tudi previdno vprašali, če ima že delo Bela krajina svoje partizane; pred odhodom z Gorjanec smo bili nekaj slišali o njih, zato je bila ena naših prvih nalog, da se povzememo z njimi in se po dogovoru združimo v eno četo ali pa postavimo skupno vodstvo. Toda vaščani so bili previdni in niso hoteli ničesar povedati. Skupi smo bodo poizvedeti, so objubili, in nam bodo sporočili.

Spominjam se nekega 12 letnega dečka, dora, iz okolice Metlike. Prišel je in me vprašal, če ga sprejemem v partizane. Naš bo še nekaj časa doma, sem mu dejal; ko bomo napravili kak večji napad na Italijane in dobili pušk, potem ga bomo sprejeli in mu dali tudi pušk, da bo pravi parti-

zan. Pa mi je dečko junaško in samozavestno odgovoril, da si bo puško sam priskrbel. Pogledal sem ga in vprašal, če morda ve za kako puško, ki je ostala od kapitulacije stare Jugoslavije. Naj jo prinese. Pa se je dečko odrezal, da si jo pa priskrbel od Italijanov, ta tako kakor mi. Kajpak sem mu moral obljubiti, da ga bomo sprejeli, če pride s puško na rami. In res – čez dva dnevi jo je primahač z dolgo Italijanskim puškom, malone enkrat daljšo, kot je bil sam, in z vsemi na boji. Na vprašanje, kje je dobil, je odgovoril, da se okrog Metlike zmerom potikajo Italijani, lovijo po vasi macke in kokši, pri čemer odlagajo orožje: takoj jim je sunil puško. Moral sem biti mož beseda in ga sprejeti. Komaj 12 letni dečko je postal odličen partizan. Ta primer navajam zato, ker kaže, da niso bili Italijani varni niti okrog svojih postojank, čeprav niti bilo v bližini partizanov: sami so dobro vedeli, da jim odnašajo orožje in municio takovekoč pionirji, kar je psihoško vplivalo na Italijane, da so se zmerom čutili ogroženi.

(Konec prihodnjic.)

Nušičeve »SUMNJIVO LICE« v Novem mestu

Srbski komedijograd Branislav Nušić je med nami dobro znan in upoštevan. Kajti Nušić ni, kot bi morda kdaj mislili, samo pisec veselihiger, v katerih je tako dovršeno osmešil politični birokratizem in onejeno emosložanstvo v blivj. Srbiji, temveč tudi velik umetnik, čigar polknrovski komedijistički liki prestopajo svoj ozkki okvir in predstavljajo nekaj splošno slovenskih negativnih lastnosti (kakor osebe iz Mollereovih komedij). Zato bo Nušić navdile krajjevni in časovni danosti svojih komedij, saj doseg ostal živ in prijubljen je jugoslovenskih održ. Izredno psihološko ostrino in s pravnim odrškem »prijeme« je upodobil in odigral malomeščanski umiljenje mogote in bedate politikante ter njih odnos do preprostega ljudstva. S tem, da jih je osmešil, je najusminkovitejši pokazal nanje in tako na svoj način pomagal rušiti staro gndi red.

Njegovo Sumljivo osebo smo v Novem mestu že videli. Toda noben prevod ne more dati tistega, kar izvirnik, pri Nušiću pa se posebno na. Nušić je treba slišati v srbskem jeziku, z vsemi tistimi posebnostmi izražanja, ki so mu lastne. To smo dobro spreviedeli pri predstavi v Domu JLA, kjer so ga v izjemni zagoni vojvodili – člane kulturne skupine – naši pomembni garnizije.

Ta predstava Sumljive osebe je bila vsekakor izvrstna, dasi so jo igrali amaterji. V režiji Vladimira Brugljana smo videli nekaj novih in dobrin domačih, ki so dale komediji se posebni ton. Sploh se je poznalo, da je režiser pravilno igro in spremno roko. Tudi scenarij Vladimira Spasića je lepo ustrezal prizorišču Sumljive osebe.

Od oseb je imel pa naježito vlogo načelnik – Jeretito Pantli. Z moderno psihološko poglobovnostjo in la vročevnostjo karaktera je zmagral Aca Malakjan. Bil je v vsem vsočenju nastorno res preprostljiv, odlik, ki jo je treba prištetu posebno pojaviti. Bil je tipično »pripomerek«, nekdanje oblastnega na hkrati tako bedastega načelnika, obvezovalca rajne dinastije. Na mandi izraziti in posrečeni niso bili ostali »tipi« komedije, ki so jih igrali Milivoj Kolarov (Zika), Mitrović Svetozar (Viča), Bojanović (pandur Joso), Slobodan Subotić Bogoliub (kmet), Milovanović Živomir (Tasa Sekula), Mihajlo (Djokas) in Milanović Svetozar Žunžilj.

Obe ženski vlogi sta izrali Članici KD Dušan Jereb: mater Ando Angelica Zadreti, Marica po Štefka Lunka. Priznati je treba, da sta se dobro vživelj v svoji vlogi in tako rečeno s vrat dobro uspehov prenestili razne izraze in naglasne tezave.

Vsekakor je bilo Sumljivo lice kvalitetna predstava, hkrati pa nekaj posebnega za Novo mesto. Skoda, da tere niso ponovili in tako omogočili, da ostaneta Novomeščanom videti in slišati Nušića v izvirni uprizoritvi.

smo se spoznali, so nam povedali, da jih je 30, s komandirjem Mitjem na čelu, in se zadržujejo nad Brezovo rebro, pri Semicu. Domenili smo se za enotno vodstvo, da bomo tako močnejši in aktivnejši. Poslej sovažnik na bil več ven in svojih bunkerjih in zažico. Po vsej Belli krajini zato, da organiziramo borbo proti okupatorju, ki mora biti enotna v vseh predelih naše ljubljene domovine. Že prvi večer smo pogovorili o vseh stvari: postavili smo vaške zaupnike in obveščevalce in poslej ostali z vaščani nerezdržljivi prijatelji. Vaščani so nas nahraniли in dali vsa potrebita obvestila. Sami so se ponudili, da bodo imeli na hribu stalno stražo ter nam, sproti poročali o premikih Italijanov in o vseh ostalih stvari.

Naj je dečko junaka

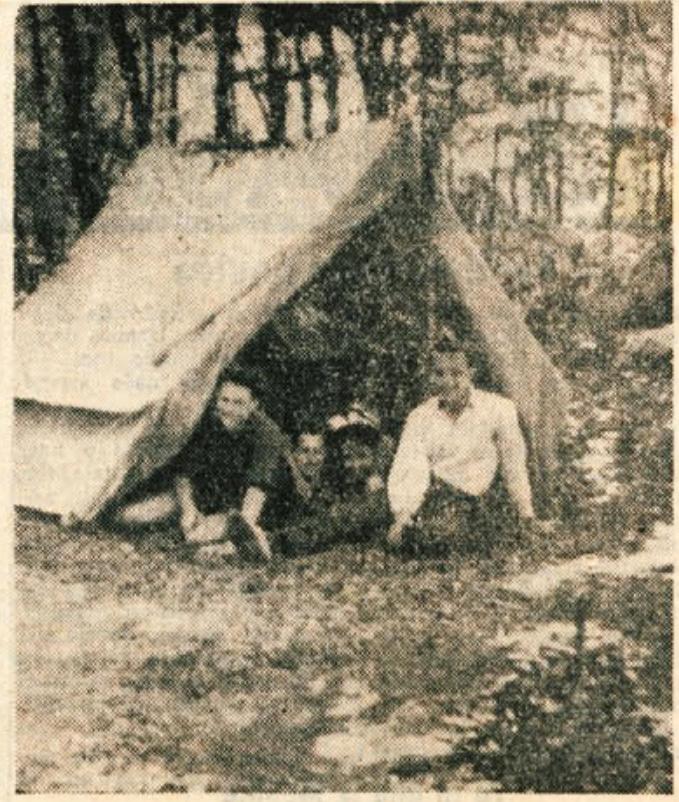
Novomeški vajenci so igrali

Z zaključem šolskega leta na Valenaki so v Novem mestu so se vajenci speci predstavili Novomeščanom v svojih osebnih udejstvovanjih. Nekateri prejšnji uspehi in kritika niso potrabilni niti vajencev niti režisera (Davorin Gole), marveč so eni kot drugi prav krepko poprejeli, in ob upoštevanju vseh izkušenj letos prav lepo zaigrali.

Res je, da so se lotili za svoje znanje pretežkega dela, ko so se odločili za Gervaisovo komedijo v 4 dejanjih »Za stanovanje greski«, ki se spretnim igralcem dela težave. Vendar je treba poudariti, da so jo kar dobro izpeljali. Iz celotnega nastopa je bilo lepo opaziti kreplko režiserve roko, ki je mlade igralce ves čas vodila. Dejanja, ki so kmela zelo dober in posreden scenarijni okvir, so potekala dovolj gladko, mestoma pa kar presenetljivo. Zlasti je ugajala scena na stanovanjskem uradu in preprič, ko udežo stanovanje v podnajmeniki nad stanovanjskega uradnika. No, nekateri prizori, ki bi bili nujno morali biti enodnejni, so bili podana prenedno, vendar to ni preveč motilo, zlasti da ponavljajo da so to težko. Gervaisova komedija zanimala je vajencev, ki se s presevo v kulturni delo tekmovali. Zlastili pa smo nekaj zelo dobitnih talentov, ki bi jih bilo mogoče z dobro reditko kmalu presestiti v stalno gledališko skupino. Prav bi bilo, da bi se te mladi igralci vključili v skupino oblastnih forumov.

V splošnem je igra potekala zelo zadovoljivo. Opaziti je bilo celo, da mladi igralci niti niso smeli trene, še manj pa jih je brigalo, da je bila dvorana sano do četrtine polna, kar je vsekar za Novo mesto zelo porazno. Na predstavo ni bilo niti moštovit staršev vajencev, niti zastopnikov oblastnih forumov.

—

Letos se svetijo šotori ob Kolpi, onkraj Vinice. V nedeljo so jih postavili dijaki in dijakinja novomeškega učiteljščka. Kmalu bodo sledili učitelji novomeškega okraja, od 16. julija do 2. avgusta pa bodo taborili ob Kolpi fantje in dekleta Rodu gorjanskih tabornikov iz Novega mesta.

Tovarstvo, vzgoja in ljubezen do domovine, lepo življenje v prirodi, kjer skrbijo sam zase in za ostale taboreče, prizgajanje stoterih spremnosti, ki jih človek vedno potrebuje, vse to daje taborništvo mladim ljudem. Zato se je tudi takoj priljubilo mladincov povsod po svetu.

Ali beračenja paketov še ne bo konec?

Staro in miao je v letih narodnoosvobodilne vojne pomagalo svoj ljudski vojski, zato bodo letos v partizansko republiko pohitili tisoč naših ljudi, da spet sečejo v roke starim znancem in prijateljem.

smo navezali že takoj prvi večer na Jugorjih in Selih. Dobili smo res partizani (vaščani so jih bili seveda obvestili). Ko

Cez nekaj dni je že prisla patrulja k nam pogledati, da smo res partizani (vaščani so jih bili seveda obvestili). Ko

cez nekaj dni je že prisla patrulja k nam pogledati, da smo res partizani (vaščani so jih bili seveda obvestili). Ko

za slučaj smrti vsled nezgode za 20000 din

za slučaj trajne nesposobnosti za delo

vsled nezgode pa za 40000 din

Poslužite se brezplačne ugodnosti nezgodnega za

varovanja s tem, da redno plačujete naročino za

Dolenjski list!

UPRAVA DOLENJSKEGA LISTA

Želite morda SOBNO OPREMO za 50 din?
Potem si še danes kuvoite srečko za
VELIKO TOMBOLO RДЕČEGA KRIŽA, ki bo
v nedeljo 4. julija v NOVEM MESTU

STANE GABROVEC:

NAJSTAREJŠA ZGODOVINA DOLENJSKE

Toda povrnimo se k naši pijači. Iz poznejšega časa, toda iz zgodovinsko zelo neoprednega vira Ammiana Marcellina vemo, da so Iliri zelo radi pili sabatum (ali sabaium), pijačo ex frigibus aquaque — iz sedežev in vodi, drugi zopet bolj misljijo na namočenje ječmen v vodi, podrobnejši recept pa nam neveda ni znani. Mordi bi prisli do njega s pritegnitvijo etnološko-etiognafskega paralel. Ce grki zgodovinarji zelo navdušeno govorijo o ilirski medicini, ki je niti izkušeni Grki niso mogli ločiti od dobrega pravega vina – to nekaj pomeni! – pa sabaium oz. sabaiia ni imela tolikega ugleda in beseda sabaiarius, to je pivec te pijače, je veljala skoraj za zaljivo. Vsekakor pa je zelo verjetno, da moramo našo steklenico in kozarec razložiti v zvezi z omenjenim Ammianom poročilom. Zamisel sama take sitaste pesede pa je verjetno prisla od Grkov.

OSTALINE KELTOV

Sedaj nam preostane le še srednja vitrina v prazgodovinski dvorani. Kaže nam bojno opremo osvajalcu — Keltu, ki je prišel v 3. stol. v Mokronog. Značilen je dolg keltski meč — večinoma so ga položili v grob zvitega, kakor je narekoval verski običaj, nekaj pa je bilo v tem tudi praktične modrosti: tako so preprečili marsikateremu še živečemu Keltu, da ne bi v želji po oraju opneni grob in si prilastil meč mrtvega. Nadalje lahko vidite železne dele ščita, sulice in kopja. Vsekakor

močno prevladuje bojna oprema keltskega vojaka. Po podobnih primerih, ki so nam poznani od drugod, imamo vso pravico sklepati, da je to orožje, s katerim je Kelti priseli na Dolenjsko in si jo vsaj delno osvojili. Kako se je vživel na slovenski zemlji in kakšno je bilo pozneje njegovo razmerje do Ilirov, o tem nam najdebi, predvsem zaradi dosedanjih neznanstvenih izkopavanj, še vse premalo povedo. Nasproti orožju je okras v manjšini. Fibule z načini prav tako s seboj Kelti.

DOLENJSKA POD RIMLJANI RIMLJANI ZASEDEJO DOLENJSKO

Leta 181. pr. n. š. so Rimljani ustanovili Akvilejo (danes Oglej). V začetku je bila to obrambna postojanka, ki naj bi Rimljani štiti hrbet, medtem ko so si osvojili Sredozemlje. Z razdejnjem Kartagine, uničenjem makadonske in grške države, pa je postala nujno odskočna deska za nadaljnji prorod v osrčje Evrope. Pot je vodila nujno skozi naše ozemlje. Osvojalec si je moral odpreti pot v dolino Save in Domave in se dalje na sever. Tisti, ki so se zavarovali. Narodi, ki so tu živeli, so morali plačati težak davek osvajalcu. Kot je v takih brezupnih razmerah pogosto, so bila reakcija na naraščajoči rimski vpliv različna. Japodi, ki so bili v neposrednem dotiku z Rimljani, so že po vojni leta 129 pr. n. š. pravilno razumeli osvajalcu in spoznali, da se lahko zanesajo le na svojo moč. Noričani pa so si želeli rešiti položaj s trgovskimi prijateljimi zvezami. Stisnjeni na severu med Germanem in na jugozahodu med Japode, ob stalnem pritisku Rimljani, so kmalu iskali izhoda vsega, kar bi jim moglo pomagati, od trgovskih zvez do porok. Tako nam Cezar priporočuje v svojem znamenitem delu o galski vojni, da je bila ena izmed žen Ariovista, slavnega germanskega kneza iz plemena Svebov, sestra noriškega kralja Vočciona,

na drugi strani pa so se tudi Rimu želeli odkupiti s tem, da so poslali Cezarju v pomoč svojo konjenico, ki je posegla v državljanovo vojsko med Pompejem in Cezarem.

Prvih vojsk ilirskih in keltskih plemen na slovenskem ozemlju z Rimljani tu ne bomo obravnavali, ker ne zadevajo neposredno Dolenjske. Prve valove rimskih vpadov so zaustavljali Japodi, Karini, Histeri in še bolj na jugu Dalmiti. Brez dvoma so imeli ti boji svoj odnev med tudi Dolenjskim ozemljem. Vendar je bil rezultat teh vojska skromen. Ob koncu republike so imeli Rimljani le obmejne kraje, nikjer pa niso trdno sedeli na našem ozemljem. Dokončno je zavzel naše kraje cesar Avgust. Iz rimskega stališča pa je bila meja na Krassu, medtem ko je rimsko cesarstvo segalo na jugovzhodni globoki v Malo Azijo, na severu v današnjo Francijo in Belgijo, nemoralna. Pohod leta 35. je šel skozi sredo japonskega ozemlja, padel je Metulium, glavno mesto Japodov, padla je končno leta 35. Siscia - Sisak. S tem je bila osvojena tudi naša ozemlja, čeprav se sicer pohod ni bistveno dokazal slovenskega ozemlja. Dolenjska z Ljubljano je bila v tem času v noriškem kraljestvu. Meče iz noriškega jekla in noriški konjenico pa so Rimljani občutili na svoji koži že za